

Hei, meitä onkin kaksi!

Tämä on uuden aikakauden ensimmäinen ystäväkirjeemme. Kirje lähetetään sekä tähänastisille Eeron kirjeen saajille että niille, jotka ovat ilmoittautuneet Pirkon ja Eeron yhteisen ystäväkirjeen listoille. Uusi aika alkoi kesäkuussa Oulusta: meidät siunattiin lähetystyöhön. Tai oikeastaan se alkoi jo Tampereelta Pispalasta, jossa oli ensimmäinen matkaan siunaaminen. Olen (Eero) pari vuotta jo kulkenut lähetysten asioilla, mutta nyt saimme yhteisen valtuutuksen lähetystyöhön. Koemme tämän yhdeksi elämämme tärkeimmistä virstanpylväistä. Seuraavan kahden vuoden aikana tulemme – jos Jumala suo – palvelemaan Tansanian luterilaista kirkkoa Afrikassa.

Miten tähän oikein on tultu? Tuntuu vähän hassulta palata ajassa taaksepäin neljäkymmenen vuoden päähän, mutta luultavasti ilman silloisia kokemuksia ei tänään oltaisi tässä. Liekö jonkinlaista Jumalan huumoritajua, että tuolloin saamamme lähetyskutsu on pienellä viiveellä nyt toteutunut. Emme me tosin ole näinä vuosina suoranaisesti lähetystyöhön haikailleet, mutta jossain sisimmän pohjukassa tämä nuoruuden kutsu on kuitenkin uinaillut.

Afrikka kutsuu

Kun Eero oli ensimmäisellä Afrikan työmatkallaan, Tansaniassa, minulta (Pirkko) kysyttiin, emmekö me voisi lähteä yhdessäkin matkaan. Totesin näihin hieman yllättäviin kysymyksiin, että minulta puuttuvat tehtävään vaadittavat valttikortit (sopiva koulutus ja kielitaito), vaikka tuolloin jokin sisimmässäni sykähtikin. En suinkaan vastustanut ajatusta, olinhan lapsesta asti osallistunut lähetysompeluseuroihin, myynyt arpoja, saattanut kaksi siskoani lähetystyöhön, ohjannut lähetyskerhoja ja toiminut lähetyssehterinäkin. Kun sitten ilmeni, että Tansaniassa tulee tarvetta suomalaislasten opettajasta lähivuosina, haaste muuttuikin henkilökohtaiseksi, koska juuri sitä työtä olin tehnyt vuosikausia.

Kutsu Tansaniaan tuli meille jo toista vuotta sitten - kuudenkymppin kynnyksellä. Kahden tämänikäisen lähtö ensimmäiselle työkaudelle Afrikkaan ei ole ihan tavallista. Haastavaa se kyllä on! Päätimme aloittaa valmentautumisen saman tien ja niinpä ilmoittauduimme opiskelemaan swahilia kesäyliopistoon viime kesänä. Kurssilla opimme swahilin kielen alkeiden ohella jotain tansanialaisesta elämäntavasta, jossa ihmisen kohtaaminen kuulumisten vaihtamisineen on arvossaan. Niinpä haluamme oppia puhumaan swahilia - edes auttavasti - voidaksemme elää maassa maan tavalla, vaikka työkielenä Eerolla Irangan yliopistossa tuleeikin olemaan englanti. Ja minähän opetan suomea suomeksi...

Kulunut vuosi ei ole ollut elämämme helpoimpia, mutta ilmeisesti erilaiset koettelemukset kuuluvat luontaisetuna tällaiseen haasteeseen. Omat sekä muiden sairaudet ja muut vaikeudet eivät kysy lupaa eivätkä ajankohdan sopivuutta. Tämän keskellä Lähetyskurssiin osallistuminen oli minulle iso juttu, lahja ja etuoikeus, mutta myös melkoinen prosessikin. Kurssin aikana sain vielä kutsun aivoverisuonien tutkimukseen ja sitten aivoleikkaukseen toukokuussa. Koin näissä vaiheissa selvää Jumalan johdatusta ja saatoin tunteiden myllerryksestä huolimatta levollisena mennä tuohon isoon leikkaukseen, jossa valtimon pullistuma suljettiin. Tunteet toki heittivät monenmoista kuperkeikkaa, mutta kaiken keskellä sain tuntea vahvasti rukousten kantovoimaa. Leikkaus sujui hyvin ja sairauslomakin on pidetty.

Minäkin (Eero) joka en ole elämässäni juuri sairastellut, olen saanut kevään ja kesän aikana juosta yhtenään lääkäreillä. Pari kuumeetonta keuhkokuumetta, useita poskiontelon tulehduksia ja selkänikaman murtuma ovat aiheuttaneet monenlaisia hoitotoimenpiteitä ja tutkimuksia. Murtuman syyn tutkimukset ovat tätä kirjoitettaessa vielä kesken. Tätä taustaa vasten jo olleet sekä tulevat työhön ja matkaan siunaamiset ovat tuntuneet erityisen tärkeiltä.

Siunauksia

Ensimmäinen matkaan siunaamisemme oli siis jo 8.6. Harjun seurakunnassa Tampereella. Pispalan kirkon messu oli puhutteleva ja kauniisti toteutettu swahilinkielisine lauluineen. Kirkkokahvilla oli lämminhenkinen tutustumistilaisuus. Meille tuo alkukesän sunnuntai Pispalassa oli suurenmoinen kokemus - helmi muistoissamme. Saimme kokea lähettävän seurakunnan rohkaisua ja siunaamisen, josta meitä päivittäin muistuttavat silloin lahjaksi saamamme ristit kaulassamme.

Saimme olla Oulun lähetysjuhlilla 17 uuden lähetystyöhön siunattavan työntekijän joukossa. Vaikka mielessä oli monta kysymysmerkkiä emmekä tienneet tarkkaan, mitä edessämme onkaan, koimme, että elämämme on Jumalan käsissä. Niinpä vastasimme rohkeasti ”Tahdon” alttarilla esitettyihin kysymyksiin. Kun sitten Amani-kuoro lauloi siunaamishetken lopuksi seuraavan laulun, emme voineet välttyä silmien kostumiselta. (Sanat Pia Perkiön, ensimmäinen säkeistö Tansaniasta.)

1. <i>Tumtolee Mungu, Sadaka yetu.
Ee Bwana, upoKee mKate,
tunaoku tolea leo.
Tumtolee Mungu, Sadaka yetu.</i>	4. <i>Antakaa pelkonne, tuskat, vaikeudet.
Antakaa Herralle yöt ja kyyneleet.
Maailmaan antaa Luojamme
onnellisen tulevaisuuden.
Rohkeuden, toivon saavat sydämet.</i>
2. <i>Ystävät, teille lahja annetaan.
Kiittäkää Herraa Hänen lahjoistaan
Antakaa tänään kaikkenne
Jumalamme siunattavaksi.
Siunaus viekää koko maailmaan.</i>	5. <i>Antakaa unelmat, kiitoslaulunne.
Antakaa kaikki kirkkaat aamunne.
Täyttäköön suuri Jumala
pohjattoman kaipauksenne.
Antakaa Herran hoitaa sielunne.</i>
3. <i>Antakaa voimanne työhön rakkauden.
Antakaa ilonne: Herra siunaa sen.
Antakaa suunnitelmianne
Jumalamme siunattaviksi.
Kantakaa taakkaa lähimmäisien.</i>	6. <i>Antakaa Herralle työnne, aikanne.
Kulkekaa kohti toinen toistanne.
Päivittäin teitä johdattaa
Jumalamme rakkaudellaan.
Antakaa Herran kantaa taakkanne</i>

Seuraavat matkaan siunaamiset ovat Pälkäneellä 31.8., Kauniaisissa 12.10. ja Helsingissä Pitäjänmäellä 19.10. Jokaisessa kirkossa on ensin messu kello 10 ja sen jälkeen kirkkokahvitilaisuus. Olemme kiitollisia, kun kaikki nimikkoseurakuntamme ovat halunneet järjestää tällaisen lähtöjuhlan. Siunaaminen ja lähettäjiemme rukoukset tuntuvat tässä elämänvaiheessa aivan erityisen rohkaiseviltä. Tervetuloa mukaan näihin tilaisuuksiin!

Lentolippuja olemme tilaamassa lokakuun viimeiselle viikolle. Tällä hetkellä valmistaudumme kodin purkamiseen ja tavaroiden pakkaamiseen...

Siunaavin kesäterveisin

Eero ja Pirkko

eero.junkkaala@mission.fi
pirkko.junkkaala@felm.org
<http://www.kolumbus.fi/eero.junkkaala>